

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118220550
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118220550.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. K., narodená XX. F. XXXX, bytom u otca, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka: Z.. W. N., narodená X. V. XXXX, bytom: Ž. XX, K., právne zastúpená: JUDr. Jozef Dobrovič, advokát, so sídlom: Záhradnícka 27, Bratislava, a otec: R.. O. K., narodený XX. J. XXXX, bytom: Ú. XX, Z., za účasti: okresnej prokurátorky pre Bratislavu I, Okresná prokuratúra Bratislava I, Kvetná 13, Bratislava, v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o návrhu kolízneho opatrovníka maloletej na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č.k. 3P/172/2018-291, zo dňa 08.07.2022 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 3P/172/2018-291, zo dňa 08.07.2022, potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 08.07.2022, č.k. 3P/172/2018-291 rozhodol, že matka Z.. W. N., nar. X. V. XXXX, je oprávnená stretávať sa s maloletou F. K., nar. XX. F. XXXX, v každú sobotu v nepárnom kalendárnom týždni v čase od 10,00 h do 18,00 h a každý utorok od 16,00 do 18,00 h, a to vždy bez prítomnosti otca. Miestom odovzdania a prevzatia maloletej je bydlisko otca. Otec R.. O. K., nar. XX. J. XXXX, je povinný maloletú na styk pripraviť a styk matky s maloletou umožniť. Určil, že neodkladné opatrenie je vykonateľné jeho doručením a trvá až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 3P/172/2018. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 3P/172/2018 sa matka, v zmysle ostatného vyjadrenia na pojednávaní, domáha úpravy styku maloletej s matkou, ktorý v predošlom rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 30. marca 2015, č.k. 1P/159/2014-143, nebol upravený, pričom navrhuje, aby bol upravený tak, že matka bude oprávnená stretávať sa s maloletou každý nepárny víkend v sobotu od 10:00 do 16:00 h a v každý utorok od 16:00 do 18:00 h. Otec sa k návrhu vyjadril a požaduje zákaz styku matky s maloletou a žiada určiť výživné v sume 200,- eur mesačne. Kolíznym opatrovníkom na pojednávaní konanom dňa 30. júna 2022 navrhol, aby bol styk maloletej s matkou upravený aspoň dočasne, pričom poukázala na to, že matkou navrhovaný styk je skromný a je navrhovaný v nevyhnutnej miere. Súd tento návrh kolízneho opatrovníka posúdil po obsahovej stránke ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Súd prvej inštancie sa oboznámil s obsahom spisu a to najmä s týmito listinami: rodný list maloletej, vyjadrenie otca z 21. februára 2018 (č. l. 40), výtlačky internetových stránok (č. l. 47-59), vysvedčenia (č. l. 64-67), pochvala triednym učiteľom z 20. novembra 2015 a z 25. januára 2016 (č. l. 68-70), pochvaly a vyznamenania (č. l. 70-77), správa triednej učiteľky maloletej (č. l. 290), zápisnica o pojednávaní zo 4. marca 2019, podanie otca z 21. februára 2019 (č. l. 84), e-mail otca z 27. marca 2019 (č. l. 106), e-maily z 22. a 23. apríla 2019 (č. l. 107-108), zápisnica z 3. septembra 2019 (č. l. 129), podanie z 8. októbra 2019 (č. l. 134), zápisnica o pojednávaní z 21. októbra 2019 (č. l. 145), obsah pripojených spisov (spisy so sp.zn. 1P/159/2014 a 3P/171/2018, najmä rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 30. marca 2015, č.k. 1P/159/2014-143, rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2015, č.k. 11CoP/282/2015-187, vyjadrenia Základnej školy, Dubová 1, Bratislava, zo 14. novembra 2018 a 28. januára 2019, e-mail otca zo 7. decembra 2018), a zistil nasledovné skutočnosti. Z rodného listu je osvedčené, že maloletá F. K., nar. XX. F. XXXX, je dieťaťom rodičov O. K., nar. XX. J. XXXX, a matky W. L. (F.Á. N.), nar. X. V. XXXX. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 30. marca 2015, č.k. 1P/159/2014-143, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2015, č.k. 11CoP/282/2015-187, je osvedčené, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti otca. Styk maloletej s matkou upravený nebol; výrok o styku v rozhodnutí nie je. Súd uvedené zdôvodnil tým, že pokiaľ matka prejaví záujem o úpravu styku s maloletou a rodičia k dohode nedospejú, má matka právo podať na súd návrh na úpravu styku (č. l. 145 pripojeného spisu so sp.zn. 1P/159/2014). Tento názor súdu prvej inštancie potvrdil Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 8. decembra 2015, č.k. 11CoP/282/2015-187 (na str. 4 odôvodnenia). Z rozhodnutí súdov nevyplýva, že by matka mala k maloletej nariadený zákaz styku alebo že by jej styk s maloletou bol obmedzený.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že v podaniach otec poukazoval na komunikáciu matky s tretími osobami, ktoré mali matku diskvalifikovať z výkonu rodičovských práv. Matka na pojednávaní dňa 4. marca 2019 namietala, že nepochádzajú z matkinej mailovej schránky. Z výtlačkov internetových stránok (č. l. 47-59) je osvedčené, že sú z roku 2010, resp. jedna z roku 2014, sú teda osem rokov staré. Súd prvej inštancie však z dostupných listín nemá za osvedčené, že by autorkou predmetných správ bola matka maloletej, ide len o tvrdenie otca. Z vysvedčení maloletej vyplývajú známky maloletej v 1. až 4. ročníku základnej školy (samé jednotky). Z pochvál udelených základnou školou maloletej vyplýva, že maloletej boli udelené viaceré pochvaly triednym učiteľom a vychovávateľkou. Zo správy triednej učiteľky maloletej (č. l. 290) je osvedčené, že maloletá je zodpovedá a veľmi slušná, hodiny má riadne ospravedlnené a vyzerá byť spokojná a šťastná. Otec v podaní z 21. februára 2019 (č. l. 84) uvádza, že maloletá o matke hovorí, že „N. E. B. G. X., avšak z ničoho uvedený výrok nie je osvedčený. Matka vo výpovedi 4. marca 2019 uviedla, že po tom, čo medzi ňou a maloletou koncom roka 2018 došlo ku komunikácii, maloletá sa jej zdôverila, že otec jej dal ultimátum, aby si vybrala, či chce otca alebo matku. Otec maloletú kontroluje, nikam ju nepúšťa. Keď matku maloletá spomenie, otec jej to vyčíta. Ďalej je z obsahu spisu osvedčené, že otec s matkou dlhodobo nekomunikuje. Od roku 2018 až dosiaľ neprebíha styk matky s maloletou. Z vyjadrenia Základnej školy, Dubová 1, Bratislava, zo 14. novembra 2018, je osvedčené, že záujem maloletej je zo strany otca opakovane potláčaný, otec nie je ochotný diskutovať o potrebách maloletej v súvislosti s chýbajúcou matkou a že sú obmedzované práva maloletej. Správu vypracovalo 5 osôb: učiteľ a špeciálny pedagóg, školský psychológ, školský špeciálny pedagóg, liečebný pedagóg a triedny učiteľ. Z vyjadrenia Základnej školy, Dubová 1, Bratislava, z 28. januára 2019 je osvedčené nátlakové správanie otca, ktoré škola popisuje zo strany otca voči škole v súvislosti s maloletou. Tiež v tejto správe poukazujú na postavenie matky v živote maloletej pre jej zdravý vývoj. Z e-mailu otca zo 7. decembra 2018 vyplýva, že otec si dieťa bude chrániť do poslednej inštancie. Z e-mailovej komunikácie rodičov z 25. marca 2019 je osvedčené, že matka žiadala otca o možnosť stretnutia s maloletou, na čo jej otec odpísal, že maloletá nemá záujem. Súd nemá z uvedenej komunikácie osvedčené, že ide o názor maloletej. Z e-mailovej komunikácie z 22. a 23. apríla 2019 (č. l. 107 a 108) je osvedčené, že matka žiadala otca o stretnutie s maloletou. Záujem matky o stretnutie s maloletou vyplýva, okrem prednesov na aktuálnom pojednávaní, aj zo zápisnice z 3. septembra 2019. Z vyjadrenia zástupcu otca (starý otec maloletej) na pojednávaní dňa 21. novembra 2019 (č. l. 145) vyplýva jeho reakcia na návrh, aby bolo vykonané znalecké dokazovanie a síce, že maloletá bola znetvorená a že nechce s nikým komunikovať. Z obsahu spisu vyplýva, že otec sa na pojednávaní nedostavuje, uvádza tiež, že maloletá sa nedostaví ani k znalcovi (napr. č. l. 221, 242), ani na súd (napr. č. l. 181), pričom uviedol, že sa maloletá vyjadrí pred súdom (č. l. 221), ale napokon oznámil, že sa síce vyjadrí maloletá pred súdom, ale nie pred tunajším súdom (č. l. 282, druhá strana). Pred akým súdom sa chce vyjadríť, to už zrejme nie je. Zo spisu vyplýva, že otec nezabezpečil účasť maloletej na nariadenom vylúčení, neumožnil jej ani inak sa k veci vyjadríť.

5. Súd prvej inštancie v danom prípade vychádzal z toho, či sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 CSP, ktoré by osvedčovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Z citovaných zákonných ustanovení, ako aj zo samotného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie rozhodnutia vo veci samej. Nemožno ho však vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa prostredníctvom neodkladného opatrenia má poskytnúť ochrana ako aj o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o úpravu bezprostredne dotýkajúcu sa záujmov maloletých detí, miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, výživa, či dokonca zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené. Súd prvej inštancie zastáva názor, že o takú situáciu v danej veci ide a preto dospel k záveru, že návrhu kolízneho opatrovníka je potrebné vyhovieť, pričom je potrebné rozhodnúť o nariadení neodkladného opatrenia sčasti aj nad rámec návrhu.

6. Súd prvej inštancie má za to, že z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletej dlhodobo, ani napriek záujmu matky, neumožňuje matke stretávať sa s maloletou a výslovne a opakovane to matke odmietol umožniť. Tento styk nie je zabezpečený od roku 2018, kedy otec po snahe matky o styk zmenil maloletej základnú školu. Z obsahu správ Základnej školy, Dubová 1, Bratislava vyplynulo, že zaznamenali aj nátlakové a odmietavé správanie otca k potrebám maloletej. Aktuálne maloletá nie je v kontakte s matkou, matka sa o kontakt následne nepokúšala na odporúčanie zákonnej sudkyne. Vo veci sa vykonáva dokazovanie, súd nariadil znalecké dokazovanie, ktorého sa však otec odmietol zúčastniť s tým, že maloletá sa vyjadří pred súdom a keď súd vytvoril maloletej priestor pre možnosť prezentovať svoj názor, otec jej účasť nezabezpečil. Uvádza, že je to pranie maloletej. Názor maloletej však súd nemá zo žiadneho dôkazu osvedčený a z obsahu spisu sa javí, že ide skôr o pranie a želanie otca a nie maloletej. Je len škoda, že otec hoci deklaruje, že je tramp (ako aj jeho otec, bližšie na č. I. 173) neradi sa tramskými hodnotami aj skutočne, najmä láskou a úctou k slobode každého človeka. Ak by sa tým riadil, bral by iste na zreteľ, že maloletá ako ľudská bytosť nie je jeho majetkom. Z hľadiska záujmu maloletej tak, ako ho predpokladá čl. 5 Zákona o rodine súd prvej inštancie poukázal na to, že záujem maloletého dieťaťa vo všeobecnosti nie je daný práním niektorého rodiča alebo tým, ako sa jednému z rodičov záujem maloletého javí. Inak povedané, záujem maloletej v tomto prípade sa nemusí prekrývať a ani sa neprekrýva so záujmom otca maloletej alebo matky maloletej. Z hľadiska návrhu na úpravu styku je v danej veci pre posúdenie záujmu maloletej významný faktor najmä podľa čl. 5 písm. c), e), f) a h) Zákona o rodine. Konkrétne, z hľadiska duševného vývinu a citového vývinu maloletej v zmysle čl. 5 písm. c) Zákona o rodine je namieste, aby maloletá mohla rozvíjať svoj vzťah s matkou, práve o to viac v aktuálnom období ranej adolescencie, pre ktorý je typická zmena emočného prežívania dieťaťa. Z hľadiska duševného a citového vývinu maloletej z obsahu spisu nie je osvedčené nič, čo by zakladalo akékoľvek dôvody pre obmedzenie alebo zákaz styku maloletej, práve naopak, z hľadiska uvedených faktorov je dôležité, aby duševný a citový vývin maloletej bol obohatený aj o prítomnosť matky aspoň v navrhovanom minimálnom rozsahu. Z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa podľa čl. 5 písm. e) Zákona o rodine treba vnímať negatívne a ako ohrozujúce vývin maloletej, ak sa zasahuje zo strany otca do duševnej a citovej integrity matky, ktorá je maloletej blízkou osobou. Tieto zásahy sú zo spisu preukázané, otec opakovane a hrubo útočí na matku v mailových komunikáciách, ako aj v podaniach doručených súdu. Ak súd zohľadní, že toto je otcova bežná úradná komunikácia, potom si súd len veľmi nerád predstavuje skutočný rozsah a hrubosť komunikácie, ktorá mohla prebiehať medzi matkou a otcom, o ktorej tvrdí matka v podaných trestných oznámeniach, resp. ktorá by mohla prebiehať medzi otcom a maloletou v prípade, že by maloletá mala záujem riešiť tému stretnutí s matkou. Uvedené v plnom rozsahu zapadá do popisu otca zo správy Základnej školy, Dubová 1, Bratislava, o nátlakovom konaní zo strany otca a o potláčaní práv maloletej nielen vo vzťahu k stretávaniu sa s matkou. To súčasne je potrebné vnímať v kontexte s faktorom podľa čl. 5 písm. f) Zákona o rodine, ktorý záujem maloletého dieťaťa dáva do súvisu s právom maloletého dieťaťa na zachovanie identity dieťaťa, pričom identita maloletej v danej veci nie je tvorená len tým, že je dcérou otca, ale aj tým, že je popri tom aj dcérou matky. V prospech záujmu maloletej preto je také rozhodnutie, ktoré umožní zachovať identitu dieťaťa a rozvíjať ju, čo sa dá ťažko v prípade, že nemá dieťa kontakt s rodičom, ktorý o kontakt má záujem a nie je preukázaná žiadna právna, ani iná prekážka, ktorá by tomu bránila (takou prekážkou nie sú nepreukázané tvrdenia otca maloletej s komunikáciami z internetu, ktoré jednak nie je preukázané, že ich pôvodcom je matka a jednak sú staré jedno desaťročie). Záujem maloletej je daný podľa čl. 5 písm. h) Zákona o rodine aj vtedy, ak umožňuje rozvíjať vzťahové väzby s oboma

rodičmi a súrodencami. Rozhodnutie otca, ktorý dlhodobo neumožňuje maloletej styk s matkou je v rozpore s čl. 5 písm. h) Zákona o rodine, pretože neumožňuje rozvíjať vzťah maloletej s matkou, ale ani neumožňuje rozvíjať vzťah s polorodými súrodencami maloletej zo súčasného manželstva matky maloletej. V prospech záujmu maloletej je teda také rozhodnutie, ktoré tento vzťah rozvíjať umožní.

7. Súd prvej inštancie poukázal i na to, že z pripojeného spisu sp.zn. 1P/159/2014 vyplýva, že matka bola v predmetnom konaní pasívna, aj keď len čiastočne, pretože sa domáhala nápravy v odvolacom konaní. V pripojených spisoch sa však neuvádzajú v žiadnom z rozhodnutí také závery súdu, ktoré by odôvodňovali zákaz styku, či jeho akékoľvek obmedzenie. Nie je preto dôvod existujúcu úpravu interpretovať tak, že by boli dané dôvody pre zákaz styku. Dôležité by tieto tvrdenia o potrebe zákazu styku boli vtedy, ak by otec aspoň osvedčil, resp. preukázal, že pre zákaz styku alebo jeho obmedzenie existujú akékoľvek dôvody. Bez preukázania týchto svojich tvrdení však súd nemôže vykonať tak významný zásah akým je obmedzenie alebo zákaz styku. Práve naopak, je dôvodné podporiť styk medzi matkou a maloletou aspoň v minimálnom rozsahu. Inak povedané, súdu sa javí, že zo strany otca ide v prípade tvrdených dôvodov len o zdanlivé dôvody, ktoré sú u otca prítomné možno ako snaha dôsledok hrozby avizovanej otcom matke, že od neho odísť môže, ale bez dcéry (tým sa jej aj vyhrážal podľa trestného oznámenia na č. l. 20-22 v pripojenom spise 3P/171/2018) alebo má na to otec ešte iné dôvody nehľadajúce na záujem maloletej, ale hľadajúce len záujem otca samotného. Súd prvej inštancie uviedol, že má z hľadiska čl. 5 písm. e) Zákona o rodine aj konkrétnu obavu, že k ohrozeniu a zásahom do dôstojnosti maloletej môže dochádzať nielen v rovine duševnej, resp. citového vývinu maloletej, ale že v skutočnosti faktickým zákazom styku maloletej s matkou otec sleduje aj niečo iné. Zo spisu totiž vyplýva, že otec neumožnil kontakt matke maloletej s jej dcérou a aj na bežné pedagogické aktivity týkajúce sa osobnosti maloletej reagoval podráždené a nátlakovo. Starý otec maloletej (ako zástupca otca) na pojednávaní tvrdil dokonca, že dieťa je znetvorené. V kontradikcii k tomuto tvrdeniu ale otec maloletej odmietol maloletú nechať podrobiť psychologickému vyšetreniu v rámci znaleckého úkonu dôvodiac, že to nepotrebuje, pretože odborníci jej mali byť nápomocní, keď to potrebovala. S kolíznym opatrovníkom otec nespolupracuje. Otec tiež uprel maloletej právo prezentovať svoj názor pred súdom, hoci jej to zaručuje § 38 CMP, ako aj Dohovor o právach dieťaťa a § 43 ods. 1 Zákona o rodine. Súdu sa preto javí, že otec zrejme niečo „skrýva“ a obáva sa spolu so svojim otcom, aby maloletá svoj duševný stav a pocity neprezentovala tretím osobám (ani znalcovi, ani sudcovi, ani kolíznemu opatrovníkovi) alebo prípadne matke. Ak by teda otec akokoľvek psychicky alebo fyzicky ubližoval maloletej a chcel to zatajiť (súd to nateraz vníma len ako hypotézu), inak by uvedené opísané podozrivé správanie otca nevzeralo. Súd prvej inštancie má za to, že pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o duševnom a citovom vývoji maloletej je potrebné umožniť maloletej nateraz aspoň, slovami kolízneho opatrovníka, „skromné“ vymanenie sa z uvedeného prísneho rodinného kruhu (alebo skôr z triády otec - starý otec - maloletá) a vytvoriť základ pre styk s matkou aspoň v minimálnom rozsahu. Bezodkladnosť potreby úpravy pomerov súd prvej inštancie vidí v tom, že maloletá by ďalším trvaním uvedeného stavu, ktorý už tak bol prehĺbený aj neprimeranou dĺžkou konania súdu, by mohla byť vážne ohrozená na svojich záujmoch a právach, ktoré jej vyplývajú zo zákona o rodine a Dohovoru o právach dieťaťa a zahŕňajú aj právo a možnosť rozvíjať (aj) vzťah s matkou, čo doposiaľ matke zo strany otca svojvoľne dovolené nebolo. Súd totiž pri predošlom rozhodovaní styk matky s maloletej neobmedzil ani nezakázal a otcovi je to dobre známe. Situáciu otec využil, aby matku od styku s maloletou fakticky úplne „odstrihol“ a na ďalšie trvanie tejto nijako neodôvodnenej situácie nie je žiaden dôvod.

8. Vzhľadom na to, že pre pokračovanie v dokazovaní nie je možné predpokladať a odhadnúť právoplatné skončenie veci aj s ohľadom na možné trvanie odvolacieho konania, súd prvej inštancie vidí v nadväznosti na návrh kolízneho opatrovníka dôvody pre dočasnú a bezodkladnú úpravu pomerov a pre nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu, ktorý je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Súd prvej inštancie nad rámec návrhu na možnosť styku matky s maloletou každý nepárnu sobotu rozšíril nad rámec návrhu podľa § 360 ods. 1 CMP navrhovaný čas styku od 10,00 h až do 18,00 h (namiesto navrhovaných 16,00 h) s ohľadom na možnosti, ktoré ponúka víkendové trávenie času, a ako dôvodné považoval aj styk každý utorok od 16,00 do 18,00 h s tým, že ide len o minimalistický rozsah, ktorý by mal aspoň ako tak možnosť umožniť maloletej čím skôr začať rozvíjať a obnoviť vzťahy s matkou. Podľa súdu prvej inštancie je zrejme, že bolo osvedčené splnenie procesných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle 325 CSP. Preto súd vo vzťahu k návrhu kolízneho opatrovníka rozhodol s poukazom na § 328 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

9. Proti uzneseniu podal otec odvolanie. V súhrne v odvolaní poukazuje na to, že sudca klame, operuje výhradne s dávno vyvrátenými klamstvami a podvodmi, vychádza výlučne z podvodov organizovanej skupiny vzniknutej v roku 2018 na pridelenie dieťaťa, s ktorou evidentne sympatizuje a podľa intenzity dehonestovania jeho osoby s ňou má spoločné možno aj viac než by mal mať sudca s účastníkmi konania, ďalej vychádza iba z dohadov a na tom zakladá svoje rozhodnutie a odôvodnenie pre vydanie neodkladného opatrenia na styk, ktorý si pre objektívne a preukázané príčiny, nedovolili nijako upraviť už dvaja predošlí sudcovia od roku 2018. Tak ako neustále možno vidieť v tomto konaní, všetko je opäť bez podania akéhokoľvek dôkazu na popisované bludy, respektíve sa ako dôkaz podávajú bludy prezentované osobami, ktoré si podali návrh na pridelenie dieťaťa v roku 2018. Toto neodkladné opatrenie iba upevňuje pozíciu podvodníkov, ktorí dodnes nie sú vzatí Okresným súdom na zodpovednosť za svoje trestné činy a podvody páchané na rodine a dieťati, prehľbuje právnu, najmä ústavnú neúnosnosť podvodov realizovaných na dieťati a dehonestuje jeho dieťa a jeho, ktorý sa o dieťa 14 rokov stará (presnejšie od prvého dňa života dieťaťa). Neodkladné opatrenie dokonca nenavrhol ani samotná biologická matka, ktorá o dieťa nemá žiaden záujem, čo dokazuje jej ignorácia záujmov a potrieb dieťaťa, tak ako aj ignorácia rozsudku Krajského súdu. Sudca ignoruje najdôležitejšiu skutočnosť, že biologická matka, ktorá sa o dieťa riadne nestarala od roku 2010, nevidela ho niekoľko rokov a definitívne ho odvrhla v roku 2014, neplnila si žiadnu vyživovaciu povinnosť, dieťa nijako nekontaktovala a ani sa s ním nestýkala, zasiahla veľmi surovým a nebezpečným spôsobom do fungovania piatačky na základnej škole, ktorá musela znášať týranie niekoľkých osôb, ktorí sa na nej denne striedali ako keby bola iba nejaká vec. Biologická matka si v decembri 2018 nežiadala žiadnu úpravu styku, ale priamo pridelenie dieťaťa neodkladným opatrením za výdatnej podpory organizovanej skupiny zo ZŠ Dubová. Zdravé dieťa v čase vyučovania prenasleduje banda zo ZŠ Dubová v zložení psychológ, špeciálny pedagóg, špeciálna pedagogička, liečebná pedagogička, riaditeľka, tajomníčka a učiteľka, nepomohol tomu ani prestup, resp. nútený útek na druhú školu, vtedy začali vyčítať ešte viac, doslova ako zmyslov zbavení. Súd však na potreby dieťaťa nijako neprihliadol a nechal ďalej vyčítať tieto entity na dieťati. Sudca Z. vôbec neuvádza preukázanú skutočnosť, že ÚPSVaR je v konflikte záujmov s jeho dieťaťom, nakoľko kolízna opatrovníčka kooperovala na pridelení dieťaťa, zatajovala rodičovi závažne skutočnosti, vyrábala správu o spolupráci rodičov so školou s biologickou matkou a dohovárala sa s biologickou matkou, ako otca nevolať ani do školy, ani na sociálnu kuratelú, zmarila šetrenie pomerov a podávala o ňom a jeho dieťati súdu nepravdivé údaje. Otec ďalej uvádza, že v roku 2010, keď to bolo aktuálne to matka nenamietala pôvod jej mailovej komunikácie, ale sa k tomu priamo priznala, dokonca bola aj vypovedať na polícii, kde sa k tomu opäť priznala. Sudca Z. si neuvedomuje, že to nie sú iba nejaké výťažky internetových stránok, ale realita zvrhlej matky, ktorá takto trávila čas na rodičovskej dovolenke a ohrozovala malé dieťa. Sudca Z. si neuvedomuje dosah a dopad zvrhlého správania matky na rodičovskej dovolenke, ktorá si pri dvojročnom dieťati dala svoje holé fotky na internet a na základe takýchto fotiek si dohadovala a praktizovala pred dieťaťom zvrhlý sex s entitami zo sociálnych sietí. Jeho dieťa bolo dokonca veľmi „pekne“ privítané na základnej škole slovami jedného dieťaťa: „. W. V. R. Š. F. W. na R. K. H. Otec ďalej uvádza, že sudkyňa Š. telefonicky komunikovala s riaditeľom ZŠ Mudroňova a vyvrátilo sa tým všetko, čo tvrdila organizovaná skupina zo ZŠ Dubová o týraní, obmedzovaní a o tom ako chce byť dieťa s matkou. Výrok dieťaťa: „. N. E. B. G. X., je osvedčený tým, že dieťa prenasledované na novej škole počas vyučovania zbadá v škole svojho únoscu z roku 2014 a deň nato musí dieťa pobehovať po škole a skrývať sa pred biologickou matkou a jej šamstrom, ktorí si len tak prišli uniesť dieťa. Dieťa predesené tým, čo sa deje ešte aj na novej škole hľadá triednu učiteľku a žiada ju, aby poslala tie osoby preč. Sudcovi Z. stačia v jeho nehorázných a permanentných klamstvách nepedagogický podvodníci zo ZŠ Dubová. Keď si bráni dieťa na súde pred podvodníkmi, tak sa mu dostáva rovnakého vyznamenania a je označený s dieťaťom ako arogantný človek s protispoločenským správaním. Sudca Z. uvádza aj, že z výpovede matky dňa 04.03.2019 vyplýva, že sa jej dieťa zdôverilo, že dostalo od otca ultimátum, či chce byť so otcom alebo s matkou, vraj dieťa kontroluje, nikam nepúšťa a vyčíta dieťaťu, keď spomína matku. Otec poukazuje na to, že tieto bludy nie sú osvedčené a ak dieťa kontroloval a nikam nepúšťal ako sa mohli potom skontaktovať a mohlo dieťa, ktoré nemôže vystáť matku, uviesť jej takéto veci. Otec uvádza, že navrhovateľka si svojvoľne v roku 2014 dieťa definitívne odvrhla a zľahla sa po nej zem. Do konca decembra 2018 ju nedokázal nakontaktovať ani UPSVaR. Otec ďalej uvádza, že ZŠ Dubová nepreukázala nič, než len trestné činy a podvody, najmä podvod s pridelením dieťaťa neodkladným opatrením. Jeho dieťa chodilo na ZŠ Dubová od prvého do necelej polovice piateho ročníka, ale nikdy nechodilo k žiadnemu psychológovi, špeciálnemu pedagógovi, špeciálnej pedagogičke a ani k liečebnej pedagogičke. Prosperovalo vďaka jeho starostlivosti na ZŠ Dubová tak, že si jeho dieťa a jeho vážil každý pedagogický či iný nepedagogický zamestnanec školy (vychovávateľky, vychovatelia, informátori, upratovačky, kuchárky či vedúca ŠJ, moje dieťa a ja sme si rozumeli s každým). Na pojednávaní

04.03.2019 sa sudkyňa Škultétyová, aj v rámci výchovného pôsobenia súdu, pohoršovala na správaní navrhovateľky a vyčítala jej, ako si dovoľila zdravé dieťa riešiť s nejakými špeciálnymi pedagógmi a že škola je na pedagogiku, nie na to, aby zasahovala do rodinných záležitostí. Pohoršovala sa na správaní ZŠ Dubová, že to za celú svoju sudcovskú kariéru nezažila, aby si škola dávala návrhy na pridelenie dieťaťa. Na špeciálneho pedagóga O. N. dokonca sociálna kuratela podala priamo v tom čase trestné oznámenie. Prestupom dieťaťa na druhú školu po hygienizme ZŠ Dubová a navrhovateľky sa osvedčilo, akí sú to podvodníci, lebo dieťa chodilo do školy hneď v deň prestupu spokojné, šťastné a cítilo sa ako doma, bolo rado, že bude mať konečne pokoj a tešilo sa opäť zo života, žiadna matka jej nechýbala, dieťa pred ňou utiekalo a poslalo ju preč. Navrhovateľka so svojim pokútnym advokátom začali robiť ďalšie účelové konanie v súdnom konaní a začali ho bombardovať mailmi na styk s dieťaťom a odovzdanie akéhosi darčeka. Dieťa, po invazívnom terore ZŠ Dubová a biologickej matky, nemalo záujem o stretnutie s navrhovateľkou, čo je osvedčené priamo konaním a správaním dieťaťa na novej škole, keď tam prišla navrhovateľka a jej doprovod a dieťa ich hnalo preč. Záujem navrhovateľky o stretnutia je taký, že dodnes za dieťaťom neprišla a veľmi dobre vie prečo. Vie to súd, vie to navrhovateľka, vie to dieťa a viem to aj on. Napriek tomu je pre sudcu jednoduchšie robiť z otca vagabunda a obmedzovateľa dieťaťa v styku s matkou. Toto nie je správanie a jednanie sudcu, ale správanie hodné opovrhnutia a odsúdenia. Reakcia jeho otca na návrh znaleckého dokazovania, že je dieťa znetvorené a nevie, aká bude reakcia dieťaťa, je logické už len vzhľadom na skutočnosť, kto to dieťa týral a prenasledoval, že to boli aj psychológ, špeciálny pedagóg, špeciálna pedagogička a liečebná pedagogička a opäť by profesne príbuzná osoba mala svedčať dieťa po toľkej tyranii, a to len preto, že sociálna pracovníčka s navrhovateľkou majú v súdnom konaní aj podvod so zmarením šetrenia pomerov. Jeho dieťa je dodnes znetvorené v tejto spoločnosti aj tým, že súd dovoľuje, aby bolo beztrestne poškodené ako mnou týrané a obmedzované. Otec uvádza aj, že sudca klame, že sa na pojednávania nedostavuje, nejde tu evidentne ani tak o klamstvo, ale o podvod a navodenie dojmu ním vyrábaných obštrukcií a vyhýbaní sa súdu. Otec uvádza, že so súdom komunikuje ešte skôr ako vôbec začalo súdne konanie, bol na pojednávaniach s predošlými sudkyňami, ale nemieni štyri roky hádzať hrach na stenu a zbytočne sa na Okresnom súde domáhať práv dieťaťa a svojich práv, keď reakciou na právnu nápravu stavu týrania dieťaťa a šikany rodiny je odpoveďou stále iba ticho a sudca si dokonca povie, že to sú iba otcove názory, tak s takou osobou skutočne nemá o čom jednať a na jeho pojednávanie sa určite nedostaví. Otec uvádza aj, že s jeho dieťaťom žije 14 rokov na tom istom mieste a nová škola dieťaťa je opäť aj v pešej dostupnosti dieťaťa z domu. Nevie ako sa teda dá prestupom na takúto školu zabrániť dieťaťu v styku s osobou, ktorá by o styk mala záujem. Podľa otca je právne aj časovo neznesiteľné, aby jeho dieťa aj jeho štyri roky dehonestovali osoby ako je biologická matka a spol. a sudca Z.. Styk nemá biologická matka s dieťaťom od roku 2014, keď mu ho zanechala so slovami, že si má robiť čo chce, dieťa má v p... a môže ho dať aj do detského domova, že jej to je jedno. Pričom už o mesiac čakala s cudzím človekom ďalšie dieťa.

10. K bráneniu styku je podľa otca najvýpovednejšie sa vyjadriť priamo cez biologickú matku, ktorá sa na pojednávaní v roku 2019 vyjadrila: „ M., Ž. F. M. M. T.“. Vo veci znaleckého dokazovania otec uvádza, že s ním nesúhlasí, dopodrobna nesúhlas písomne zdôvodnil sudcovi Z., napriek tomu si dôvody, pre ktoré tam dieťa nešlo, dovoľil zredukovať na otcove názory a nerešpektuje právo dieťaťa. Otec uvádza, že jeho dieťa nikdy nepôjde k žiadnemu znalcovi a Z. to bude rešpektovať, lebo je to právo dieťaťa. Pokiaľ samozrejme dieťa bude chcieť ísť k znalcovi, bude to zasa rešpektovať on. Jeho dieťa nepôjde na okresný súd na pojednávanie v konaní, v ktorom vyčítala kočneriáda a z pomsty za pravdu poslala dieťa k znalcovi. Sudca Z. zabudol, že dieťa vie kto ho súdi, a že tento súd pre dieťa neurobil nič. Ak dieťa bude chcieť ísť vypovedať, tak príde a vo svojom veku a zodpovednosti príde aj bez otca, v prípade toho údajného Z. neustále propagovaného obmedzovania z jeho strany, príde dieťa vypovedať dokonca aj bez jeho vedomia. Otec uvádza, že obsahom spisu je iba podvod biologickej matky so ZŠ Dubová a jeho podania, v ktorých žiada súd, aby bral podvodníkov, ktorí štyri roky vyčítajú na jeho dieťati a na ňom na zodpovednosť. Odpoveďou okresného súdu je ticho a následné prehlbovanie tohto podvodu v podobe vyznamenávania podvodníkov a trestania poškodených. Otec poukazuje i na to, že dieťa, ktoré nemá od svojich 6 rokov žiadnu matku, však v rozpore s dôvodením sudcu vyniká celý čas slušnosťou, pracovitnosťou, zodpovednosťou, šikovnosťou a intelektom, obľúbenosťou v kolektíve a dosahuje to, čo by nemohlo dosiahnuť z pekných rečí o jeho záujmoch, ale len ak tieto záujmy niekto reálne sleduje, podporuje a realizuje. A to realizuje jediný človek - otec dieťaťa, ktorého Z. permanentne dehonestuje. Ak sa biologická matka rozhodla ne byť súčasťou fungovania jeho dieťaťa, nie je to pre dieťa žiadna tragédia. Ako si predstavuje sudca Z., že sa dieťaťu, z ktorého je už slečna nahovorí, že bude v tom a v tom čase s biologickou matkou, a že tým sleduje záujmy dieťaťa. Realita je taká, že dieťa odmieta hodnoty ponúknuté biologickou matkou, ktorá sa vyžíva v zvrhlosti a praktizovaní sexuálnych excesov pred

malým dieťaťom, z čoho bolo dieťa uvedené v predškolskom veku do katastrofálnych stavov záchvatov a nemá najmenšiu potrebu si to nijako pripomínať a byť v prítomnosti osoby, ktorá rozvrátila jej fungovanie na základnej škole pri nástupe do prvého ročníka, v piatom ročníku a opakovane v piatom ročníku na novej škole. Duševná a citová integrita biologickej matky je v stave úplného vyprahnutia, lebo aj po výchovnom pôsobení sudkyne z roku 2019, zotrúva stále na svojich bludoch a krivých obvineniach, ktoré bez dôkazov šíri pred mnohými inštitúciami. Dieťa, ktoré je od dvoch rokov poškodzované na záujmoch biologickej matkou, nebude nikdy riešiť tému styku, lebo o to nebude mať žiaden záujem. Ak taký záujem u dieťaťa vyvstane, nebude potrebovať žiadne súdne konanie a vo svojom veku si styk zrealizuje okamžite. Nemôže dieťaťu neumožniť styk, lebo na také veci nemá absolútne žiadne právo a je nemožné neumožniť styk, keď dieťa nežije v klietke pod zámkom. Žiadna matka tu pre dieťa nebola, o styk nikdy neprejavila absolútne žiaden záujem, dokonca ani návrh na neodkladné opatrenie nepodáva ona a zopár účelových mailov v súdnom konaní v čase, keď vyšikanuje dieťa zo školy, stačí sudcovi na to, aby hodnotil jej záujem ako čistú materinskú snahu o styk s dieťaťom, ale nikde neuvádza, že jej nevyšiel podvod s pridelením dieťaťa neodkladným opatrením so ZŠ Dubová. To, aký teror a intenzitu hygienizmu dospelých ľudí pritom dieťa muselo zažívať niekoľko mesiacov kvôli biologickej matke a podvodníkom ZŠ Dubová je pre sudcu redukovateľné na akési tvrdenia otca a toto vôbec nevníma ako zásahy do duševnej a citovej integrity dieťaťa a jeho rodiča. K znalcovi dieťa nešlo a nepôjde, pretože ho týrali a prenasledovali psychológ, špeciálny pedagóg, špeciálna pedagogička a liečebná pedagogička s ktorými dieťa nemalo nič spoločné. Kolízny opatrovník neprišiel zistiť názor dieťaťa, lebo v deň šetrenia pomerov dostáva dieťa od biologickej matky písomný návod na krivú výpoveď a návod na útek, čo si biologická matka dohodla s kolíznou opatrovníčkou a s tajomníčkou ZŠ Dubová a zmariť súdom nariadený úkon. K sudcovi dieťa tiež nešlo, lebo kočneriáda a M. vypisovanie rozsudkov pre X., ktorú si odviedla NAKA dvíha žalúdok aj mladým ľuďom a mailový odborník Z., ktorý chcel zdierať žalobami slovenské obce je naozaj unikát v talári. Otec zdôrazňuje, že dieťa nemá záujem aplikovať svoje právo na styk a sudca to bude musieť rešpektovať a nie vynucovať si u dieťaťa tolerovanie trestných činov a podvodov formou príkazu styku s biologickej matkou. Od roku 2014 dieťa nemá žiaden styk s biologickej matkou a dieťaťu to neubralo na žiadnych kvalitách, práve naopak je preukázané ako dieťa zle prosperovalo, keď toho bola prítomná matka a realizovala svoje zvrhlosti pri dieťati v predškolskom veku a ako sa darí dieťaťu, keď takúto matku nemá. Otec navrhuje aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

11. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

16. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v Civilnom sporovom poriadku prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, že táto dočasná úprava je potrebná, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a že sa neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi a že účastník nie je obmedzený spôsobom neprímeraným povahe veci. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloletých sa prihliada v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa a na skutočnosť, či

bez neodkladnej úpravy nehrozí ujma na jeho právach. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v ustanovení § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Je nepochybné, že účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie ako náhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

17. Preštudovaním obsahu spisu a odvolania otca odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o dočasnej úprave styku matky s maloletou je dôvodné. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie. Otec v odvolaní poukazuje na nevhodné správanie matky ohľadom jej nahých fotiek na internete a jej dohadovania si sexuálnych stretnutí, výkon sex služieb v prítomnosti dvojročnej maloletej. Opakovane uvádza že spolu s organizovanou skupinou zo ZŠ Dubová (špeciálny pedagóg, psychológ) prenasledovali a týrali maloletú. Odvolací súd poukazuje rovnako ako súd prvej inštancie na to, že predchádzajúce súdne konanie, kde boli známe okolnosti ohľadom otcom popisovaného správania matky z roku 2010, bolo ukončené rozhodnutím, že maloletá sa zveruje do osobnej starostlivosti otcovi a výrok o styku s matkou absentoval. Nedá sa z predchádzajúcich rozhodnutí ani dospieť k záveru, že styk maloletej s matkou nebol upravený z dôvodu, že by mal byť zakázaný. Ak by súd v predchádzajúcom konaní dospel k záveru, že styk matky s maloletou je absolútne v rozpore s jej záujmom, bolo by rozhodnuté o zákaze styku. Tak ako to aj uvádza súd prvej inštancie, podmienky k zákazu styku neboli dané a styk bol len ponechaný bez úpravy, v prvom rade na dohode rodičov, čo skonštatoval aj odvolací súd, ktorý rozhodoval o odvolaní matky v predchádzajúcom konaní. Je ďalej zrejmé a to aj z odvolania otca, že maloletá nemá žiaden kontakt s matkou. Otec sa odvoláva na názor maloletej, ktorá údajne matku odmieta a na to, že keď maloletá prejaví záujem sa s matkou stretnúť, nech sa stretnú, nemá tomu ako zabrániť. Stav, že maloletá nemá žiaden kontakt s matkou je dlhodobý, maloletá je v starostlivosti otca, ktorý ako je zrejmé z obsahu spisu aj jeho odvolania styk maloletej s matkou neumožňuje, taktiež znemožňuje zistiť názor maloletej, ako aj súdom nariadené znalecké dokazovanie. Odvolací súd má za to, že je v záujme maloletej dočasne upraviť jej styk s matkou. Odvolací súd v predmetnej veci poukazuje na čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. V Dohovore o právach dieťaťa v čl. 18 ods. 1 je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Pri rozhodovaní o úprave styku, respektíve o zverení maloletého dieťaťa, má súd preto prihliadať na záujmy dieťaťa a na práva a povinnosti rodičov podieľať sa na výchove a starostlivosti o dieťa. Je potrebné si uvedomiť, že matka je rovnakým rodičom ako otec, rola oboch rodičov je v živote detí nenahraditeľná. Na strane matky neboli v predchádzajúcom súdnom konaní uvedené žiadne dôvody na to, aby bol jej styk s maloletou úplne zakázaný. Je nie len právom rodiča, ale aj v prvom rade právom dieťaťa, aby malo kontakt aj s druhým rodičom. V danom prípade tu kontakt maloletej s matkou nie je žiaden, napriek tomu, že nebol v predchádzajúcom konaní styk matky s maloletou zakázaný a z vyjadrenia otca je zrejmé, že nepodporuje, čo i len občasné, obmedzené stretnutia maloletej s matkou. Odvolací súd v zhode s kolíznym opatrovníkom, ako aj súdom prvej inštancie má za to, že je v záujme maloletej, aby sa s matkou stýkala v súdom nariadenom rozsahu, ktorý je minimálny a reflektuje aj tú skutočnosť, že maloletá už dlhšiu dobu matku nevidela, ide o rozsah styku, ktorý je primeraný k tejto skutočnosti a nenúti maloleté dieťa tráviť veľa času s matkou, ale dáva priestor na postupné obnovenie vzťahu. Odvolací súd má taktiež za to, že to, že maloletá matku odmieta sú len vyjadrenia otca. (Len to, že maloletá sa odmietla stretnúť s matkou, ktorá ju prišla pozrieť do školy, nie je dôkazom toho, že maloletá nemá vôbec záujem s matkou nadviazať kontakt). Z dôvodu konania otca sa nijakým spôsobom nepodarilo zatiaľ zistiť názor maloletej, keď otec odmieta priviesť maloletú na súd za účelom jej vypočutia, či absolútne odmieta vykonanie znaleckého dokazovania. Takéto konanie otca je v rozpore so záujmom maloletej, ktorá má právo v konaní prezentovať svoj názor a nemožno brať ako relevantné tvrdenie otca, v ktorého osobnej starostlivosti je maloletá, že keby maloletá chcela, príde na súd vypovedať aj sama bez jeho vedomia. Je to zodpovednosť otca, že marí to, že maloletej je upierané právo vyjadriť sa slobodne, či pred sudcom, či pred znalcom, ktorý už bol v konaní ustanovený, avšak

na jeho predvolanie otec reagoval tak, že odmieta sa znaleckého úkonu s maloletou zúčastniť. Takéto konanie otca sa potom javí tak, ako konštatoval súd prvej inštancie, že niečo sa snaží skrývať, keď bráni tomu, aby bol zistený názor maloletej, jej prežívanie a zodpovedané odborné otázky, ktoré sú stanovené v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).